

Een applaus voor het grasmaaien van de voortuin

November 1987 kwam ik voor het eerst op Flevo-Natuur. Na een turbulente tijd in mijn privéleven kwam ik een echtpaar tegen die een grote toercaravan hadden staan op Flevo-Natuur en er weinig gebruik van maakte. Aangezien ik op dat moment geen vaste woonplaats had, mocht ik gebruik maken van hun '2de huisje'. Iedereen die op dat tijdstip op Flevo-Natuur was, had gewoon kleding aan. Het was november tenslotte! Naar de winkel of de bar, iedereen was gekleed! Vreemd vond ik wel dat mijn buurman en buurvrouw wel eens bloot door hún caravan liepen, maar het drong nog niet tot mij door dat het 'normaal' was! (Rooms opgevoed, dus alles wat bloot is, is vies!). Toen werd het voorjaar. Inmiddels wat 'wijzer' geworden maar nog nooit zelf bloot geweest, moest toch nodig een keer het gras gemaaid worden. Ik trok mijn kleren uit en pakte de grasmaaier uit het schuurtje. Toch vreemd om in je blootje aan het werk te gaan! Ik was al vier keer achter de caravan heen en weer gelopen, maar het gras kón écht niet korter...ik móest tenslotte ook aan de voorkant nog maaien! Vol goede moed gaf ik mij bloot en met volle verbazing zag ik dat al mijn burens keurig netjes op een stoel op een rij op mij zaten te wachten.....! Een flink applaus brak los toen ze mij 'eindelijk' zagen...! Ik was gelijk door mijn valse schaamte heen en voelde me sterk. Door de positieve reacties en de gemoedelijke sfeer die op Flevo-Natuur heerste ben ik voor mezelf gaan werken op dit mooie terrein en heb toen een eigen 'hut' kunnen kopen. Inmiddels gepensioneerd en 33 jaar later ben ik een van de gelukkigen die een gedoogvergunning heeft om nog op Flevo-Natuur te mogen blijven wonen. Nog nooit had ik van het naturisme gehoord maar ik wil er ook NOOIT meer van af komen....!

Alphons

